

Az örökké Igaz ezt mondja: „Imé az ajtó előtt állok és zörgetek”. Jel. 3, 20. Minden intés, minden szemrehányás, minden keres Istennek szavai-ban vagy az Ő hírnökei által kopogtatás szívünk ajtaján. Ez Jézusnak hangja, mely bebocsátást kér. Minden egyes kopogás által, melyet figyelmen kívül hagyunk, a megnyitásnak lehetősége kétségesebb lesz. A Szentlelkének befolyása, melyet ma visszautasítunk, holnap már nem oly erős. A szív elveszti felfogó képességét és nincs hajlama az élet rövidegének és az azt követő örökkévalóságnak tudomásul vételére. Az ítéltnél való kárközöttségünk nem azon tényről lesz függővé téve, hogy tévedtünk, hanem attól, hogy vajjon elmulasztottuk-e a mennyből küldött alkalmakat, melyek az igazságot akarták nekünk hozni.

Küldetésük hitelesítésére, mint a tizenkettő, egy a hetven tanítvány is természetfölötti képességeket nyert az Úrtól. Midőn munkájukat elvégezték, örömmel tértek vissza és mondták: „Uram, még az ördögök is engednek nékünk a te neved által!” Jézus pedig felele nékik: „Látám a sátánt, mint a villámlást lehullani az égből”.

Ezóta Krisztus követői a Sátánt legyőzött ellenségeiknek tekinthetik. Ő értjük a kereszten kellett Jézusnak a győzelmet megszereznie. Ő azt kívánta, hogy ezen győzelmet a magukévé tegyék. „Imé”, mondja Ő „adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellen-ségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek”.

Vannak keresztyének, akik egészben túl sokat tartanak és beszélnek Sátán

erejéről. Ők emellett ellenségeikről gondolkodnak, imádkoznak véget, beszélnek felele és szemükben mindig káb nagyobb és hatalmasabb lesz Bizonysága egy hatalmas lény Sátán de hála legyen az Úrnak, van egy hatalmasabb Megmentőnk, ki kivette a gonoszt a mennéből. Sátán örül ha az ő hatalmát reánkívül nagyra tartjuk. De miért nem beszélünk inkább Jézusról, miért nem dicsérjük inkább az Ő hatalmát és szeretetét?

Az ígéretnak szivarványa, mely Istennek trónját a magasságban körülveszi, örökjele annak, hogy „ugy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örökölete legyen”. Ján. 3, 16. Az egész világ előtt bizonyítható tesz arról, hogy Isten az Ő népet, melynek minden gonoszság ellen meg kell állania a harcot, soha el nem felejtí. A mi részünkre pedig az erőnek és oltalomnak biztosítéka, amíg Istennek trónja fennáll.

„Evangeliumi munkás”

Megjelenik negyedévente.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadványát
Budapestben.

I. Krisztina-körút 107.

Amerika részére: Review & Herald Publ. Assn.,
New-York City, 32. Union Square East.

Nyomatott Műbát Miksa Kéznyomóudvarjában,
Budapest, VI., Podmanzky-utca 41.

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szertint”. 1. Kor. 3, 8.

Budapest, 1920.

3. szám.

XIII. évfolyam.

Megjelenik minden negyedévben.

Misszióprogram 1920. III. évnegyedére.

Misszióóra 1920 július 10.

A misszióelőljárókhöz!

Értésülünk szerint, egyes helyeken a testvérek téves fogalommal bírnak a misszióprogram helyes alkalmazásáról. Nincsenek teljesen tisztában azzal, hogy mi készített bennünket a misszióprogramok kiadására és így azt sem tudhatják teljesen, mik képezik azoknak valódi célját. Így történni meg, hogy sok misszióelőljáró egyszerűen leolvassa a kérdéseket s azt véli, hogy ezzel már teljesen eleget tett előljárói kötelezettségeinek.

A misszióprogramok kiadására az készített bennünket, hogy sok misszióelőljáró testvér fordult hozzánk azon kéréssel, hogy neki útmutatással és segítséggel szolgáljunk a misszió órák vezetésében. Ezt célozzák misszióprogramjaink. Csak úgy mint a szombatiskolai leckék is csupán anyagot akarnak nyújtani a szombatiskola vezetőinek a tanítás vezetésére. Azonban valamin a szombatiskolai tanító nem tesz eleget kötelezettségeinek, ha egyszerűen leolvassa a kérdéseket, úgy a misszió előljáró sem. A kérdéseknek sem ott, sem itt nem az a célja, hogy azokat leolvassák, hanem csupán csak az, hogy segítséggel szolgáljanak az órák megtartására. A kérdéseket az előljáróknak haza alapos tanulmányozás tárgyává kell tenni. A gyűlekezetben a kérdések gerincét. Az előljárónak tárgyává kell tenni. Egy 20—25 perces tárgyalás alaposan meg kell beszélni. A kérdések természetesen nem kell a kérdések nyújtotta anyaggal, hanem egész bátran ki kell használni az anyaggal, amelyet helyénvalónak talál velük kapcsolatos módon. Szabadtságban áll az előljárónak egyes kérdéseket természetesen szándékosan találgatni, ha azok feleslegesen nem terhelik az előljárót. A kérdések megbeszélését egy tapasztalattal rendelkező előljáróval megbeszélés nélkül is meg lehet beszélni. A kérdések megbeszélését egy tapasztalattal rendelkező előljáróval megbeszélés nélkül is meg lehet beszélni.

Minél inkább közeledünk a vég felé, annál nagyobb szükség van a leg-
 élnkebb missziótevékenységre s ha a testvérek megfelelő missziótevékenységet
 fejtenek ki, akkor misszióóráink élénkebbek is lesznek.

* * *

Az angyalok lényege.

1. Mit jelent az angyal szó? Az angyal szó görögül így hangzik: „angelos” és annyit jelent: követ, hírnök. Az angyalok oly mennyei követek, kiket Isten gyakran használ fel parancsainak végrehajtására és akarata meg-nyilvánítására.
2. Vajon régebb eredetűek-e az angyalok, mint az emberek? Jób. 38, 4, 7.
3. Mily kijelentéseket találunk a bibliában egyes angyalok természetéről? Ésa. 6, 1, 2. Ezek. 10, 12.
4. Mily testrészekkel bírnak tehát az angyalok? Ezek. 10, 13.
5. Miben különböznek az angyalok az emberektől? Zsid. 2, 6, 7.
6. Mily különbséget állapíthatunk meg Luk. 20, 36. alapján?
7. Mikor lesznek az emberek egyenlők az angyalokkal? Luk. 20, 36. második rész.
8. Mennyiben? 36. v. 1. rész.
9. Hogy nevezetnek az angyalok Zsid. 1, 13, 14.
10. Mit értünk a lélek szó alatt? Azért, hogy az angyalok e helyütt lelkeknek neveztetnek, nem szabad azt gondolnunk, hogy azok tehát szellemek, melyeknek sem alakjuk, sem testük nincsen. Igaz az, hogy nem földi, hanem lelki, mennyei testtel bírnak, mint az igazak is a feltámadás után.

1. Kor. 15, 44. Lásd a „Jó angyalok szolgálata”

11. Mennyire tehető leg-
 12. Mily számot említ
 3--6 ezerre teszik. Tizenkét leg-
 második rész.

11. Mennyire tehető leg-
 12. Mily számot említ
 3--6 ezerre teszik. Tizenkét leg-
 második rész.

3--6 ezerre teszik. Tizenkét leg-
 második rész.

Misszióóra 1920 június 24.

Az angyalok dicsőítése.

1. Mit kiáltott Ésaías próféta, midőn Isten három-korona-át
 mennyei seregek háromszoros „szent“-jét dicsőíték Ésa. 6, 3, 4.
2. Hogy hatott Isten dicsősége a mennyei seregekre?
 ragyogók és fenségesek tehát minden lénynek Isten jelenlétében vannak, akinek vilá-

3. Mi ragyogta körül az angyalt, amely Krisztus születését a pásztorok-
 nak hírül adá? Luk. 2, 9.

4. Hogy hatott az angyal dicsősége Krisztus sirjának az őrzőire? Mát.
 28, 3, 4.

5. Mit tett János a hozzá beszélő angyal dicsőségének hatása alatt?
 Jel. 22, 8.

Az angyalok ereje.

6. Hogy ábrázolja a zsoldáros Istennek angyalait? Zsolt. 103, 20.
7. Mivel bírnak tehát az angyalok? (Erővel és hatalommal.)
8. Hogy nyilatkozott meg egykor ezen erő és hatalom s hogy szab-
 dította meg az Úr angyala egykor Ezekias királyt Sanherib kezeiből? Ésa.
 36, 36; 2. Kir. 19, 35.
9. Mihez hasonlítja Ezekiel mozgásuk gyorsaságát? Ezek. 1, 14.
10. Mily gyorsan érkezett Gábrriel angyal Dánielhez? Dán. 9, 21--23.
11. Hol vannak az angyalok és mit szemlélhetnek állandóan. Mát. 18, 10.
12. Egyedül ki szemlélheti Istent? Máté 5, 8.
13. Milyeneknek kell tehát az angyaloknak tenni?

Legyünk mi is tiszta szívűek, hogy egykoron az angyalokhoz hasonlóan
 mi is szemlélhesstük Istent és mi is részt vehessünk az angyalok dics-
 énekeiben.

* * *

Misszióprogram augusztus 7.

Az angyalok közti rangkülönbség.

1. Ki által jött minden létre? Kol. 1, 15, 16.
2. Ki teremtette tehát az angyalokat is?
3. Kire vonatkozik különösképen Kol. 1, 16. kijelentése? Kol. 1, 16.-nak
 ezen kijelentése: „akár királyiiszékek, akár uraságok, akár fejedelemségek,
 akár hatalmasságok” mindennekfelett az angyalokra vonatkozik s arra enged
 következtetni, hogy a mennyei seregek sorai közt rangkülönbség van.
4. Hogy nevezte magát Krisztus, midőn Jozsuanak Jerikó falai előtt
 megjelent? Jozs. 5, 13--15.
5. Mily angyalokról van 1. Móz. 3, 24.-ben szó?
6. Mily angyalok említettek meg Ésa. 6, 2.-ben?

Az angyalok mint örömhírek hírnökei.

7. Mi volt a neve azon angyalnak, aki Dánielnek megjelent? Dán. 9, 21.
8. Miről jövedőlt az?

9. Kinek jelent meg ugyanazon angyal és mily üzenetet közölt vele? Luk. 1, 18, 19.
 10. Mit közölt Gábrriel Máriával? Luk. 1, 30—33.
 11. Mit mondtak a mennyei követe a pásztoroknak Bethlehem mezében? Luk. 2, 10—12.

12. Mily boldog reményt ébresztettek fel az angyalok a tanítványok szívében Krisztus menyemenetele alkalmával? Ap. csel. 1, 10, 11.

Ez alkalommal határozottsággal mutattak rá az angyalok az Urnak ismételt dicsőséges eljövételére, amikor majdan az angyalok megszámlálhatóan sereggel kísérik úgy az Urat, valamint annak megváltott szentjeit a mennyei Jeruzsálem kapujához, hogy azon bevonulhasson a dicsőség királya, a megváltott lelkek seregével.

* * *

Misszióprogramm 1920 augusztus 21.

Isten minden gyermekének van egy védangyala.

1. Mit parancsolt meg Isten angyalainak? Zsolt. 91, 11.
2. Kit védelmez az Urnak angyala? Zsolt. 34, 8.
3. Mi következik Krisztusnak Máté 18, 10. közölt szavaiból?

Ez a kifejezés: „az ő angyalaik” arra enged következtetni, hogy oly angyalok vannak, melyek oly közel tartózkodnak Isten gyermekeihez, hogy az ő angyalaiknak lehet őket tekinteni.

4. Mit mondtak az ayaifiai, mikor Rodé azt állította, hogy a kapu előtt álló emberben Pétert ismerte fel? Ap. csel. 12, 15.

Ezzel nem azt gondolták, hogy Péternek a lelke az, mert hisz tudták, hogy Péter még életben van. Inkább azt hitték, hogy Péternek védangyala az, akit azért küldött ki az Ur, hogy állandóan oldalán legyen s segítségül legyen neki minden bajban.

5. Mit mondott az Ur az izraelitáknak, midőn megígérte nekik, hogy beviszi őket az ígért földjére? 2. Móz. 23, 20.

6. Ki erősítette s táplálta Illést, midőn majdnem elpusztult a sivatágban? 1. Kir. 19, 5, 6.

7. Ki őrizte meg Dánielt az orozlánok vermében? Dán. 9, 23.

8. Ki erősítette Krisztust halálos küzdelmében? Luk. 22, 42, 43.

9. Ki sietett Pál segítségére, midőn ő s vele együtt mások életveszelemben voltak? Csel. 27, 23.

10. Kik előtt tettünk Pál apostol szavai szerint egy színjátékká? 1. Kor. 4, 9.

Mivel nem áll módunkban az angyalokat természetes szemekkel látni, nagyon gyakran megfedekezünk arról, hogy ők állandóan közvetlen köz-

lünkben tartózkodnak, hogy szavainkat figyelik, cselekedeteinket és egész magunkviselkedésünket látják.

* * *

Misszióóra 1920 szeptember 4.

Az angyalok, mint az Isteni ítéletek végrehajtói a gonoszokon.

Az angyalok egyrészt állandóan készek arra, hogy segítséget nyújtsanak azoknak és megoltalmazzák azokat, akik jót cselekednek, másrészt rendeltetésüket képezi azonban az is, hogy Isten büntető-ítélleteit végrehajtsák a gonoszokon.

1. Kinek kellett Isten ítéletét Sodoma városán végrehajtani? 1. Móz. 19, 12, 13.
2. Ki állta útját Bálámnak, midőn elindult a moabiták tábora felé? 4. Móz. 22, 22.
3. Mit kellett egy angyalnak tenni, midőn Dávid vétkezett? 1. Krón. 21, 15.

4. Mit kellett az Ur angyalának tenni, midőn az asszirok Isten nevét káromolták? 2. Krón. 32, 20, 21.

5. Ki büntette meg Heródest, midőn fennhéjzásában nem adá Istennek a dicsőséget? Csel. 12, 23. első rész.

6. Mi történt vele? 23. vers második rész.

7. Mi van a hét angyalnál Jel. 15, 1.-ben?

8. Mit tegyenek azok Isten haragjának hét poharával? Jel. 16, 1.

9. Mire küldi ki Krisztus a világ végezetével angyalait? Máté. 13, 41.

10. Mit tesznek majdan azok az istentelenekkel? 42. v.

* * *

Misszióóra 1920 szeptember 18.

Az angyalok résztvesznek a missziómunkában.

1. Ki beszélt Fülöppel és mi mondatott neki? Csel. 8, 26.

2. Mily további parancsot kapott? 29. v.

3. Ki volt a kocsin? 27. v.

4. Mivel volt a komornyik elfoglalva? 30. v. első rész.

5. Mily kérdést intézett hozzája Fülöp? 30. v. 2. rész.

6. Mit felelt a komornyik és mire kérte fel Fülöpöt? 31. v.

7. Mi volt az eredménye biblíatanulásuknak? 38. v.

8. Ki küldetett Kornéliushoz, midőn elérkezett az ideje annak, hogy az evangélium a pogányoknak is hirdetessék? Csel. 10, 3.

9. Mi történt, midőn Péter Kornéliusnak és vendégeinek Krisztust hirdette? 44. v.

10. Mi történt a hívökké lett lelkekkel? 48. v. 1. rész.

Az angyalok részt vesznek Isten gyermekeinek oly irányu fáradozásában, hogy lelkeket vezessenek az Úrhoz. Ha megtérfelen barátainkért imádkozunk, akkor elküldi az Úr az ő angyalait, hogy szívükre hassanak s hogy értelmüket befolyásolják. Ha valahol egy lélek isteni világosság után vágyakozik, azonnal megjelennek nála Istennek mennyei követői s szolgálatára állanak neki.

Az angyalok gyűjtik egybe a szenteket.

11. Ki kíséri majdan az embernek fiát, midőn dicsőségben megjelenik? Mát. 25, 31.

12. Mit tesznek majdán az angyalok a kiválasztottakkal? Máté 24, 30. 31. Ami drága Megváltónk, angyalaival egyetemben hosszú időn át fáradozott a legnagyobb szeretettel és buzgalommal lelkeknek megmentésén. Most az angyalok jutalmát veszik önzetlen, önfeláldozó fáradozásaiknak, részt nyerne nek Úruk örömeiben s a megváltott szentek végleges diadalában. (Az angyalok szolgálatára.)

Imaórák 1920 III. évnegyedére.

(„A nagy orvos lábnyomában.”)

Imaóra 1920 július 3-án.

Feljövés és szolgálat.

A keresztyéni élet többet jelent, mint sokan gondolják. Nem csupán udvariasság, türelem, nyájasság és szeretetreméltóságból áll. Ezen erények lényegesek, de szükség van bátorságra, erőre, energiára és kitartásra is. Az ösvény, melyet Krisztus jelöl ki számunkra, nagyon keskeny s a legnagyobb önmegtartózkodást követeli tőlünk. Ha ezen ösvényre akarunk lépni s ha annak viszonytársaságával és bajjaival sikeresen akarunk megküzdeni, akkor oly férfiaknak kell lennünk, akik megtudják önmagukat tagadni.

Jellemeesség.

Szükségünk van oly emberekre, akiknek erős idegeik van. Oly férfiakra akik nem várnak arra, hogy mások egyengessék számukra az utat s akik nem akarnak addig várni, amíg minden akadály eltávolítottatik, oly férfiakra, akik a gyengébb, könnyebben elcsüggedő munkásokat kitartásra tudják bír-

ditani, oly férfiakra, akiknek szívét áthatja a keresztyéni szeretet s akik ügyes kezekkel tudják mesterök munkáját végezni.

Sokan állanak a missziómunkába, akik gyengék, erőtlének, erélytelenek s akik könnyen elkedvetlenednek. Nincs bennük elég tetterő. Nem bírnak oly határozott jellemvonásokkal, melyek erőt kölcsönözhetnek nekik, nincs bennük oly lélek és energia, amely lángra lobbantaná a lelkesedést. Aki eredményt akar látni, annak bátornak és bizakodónak kell lenni. Ne csak a passzív, hanem az aktív erényeket is ápolják. Ha képeseknek kell nekik egyrészt lenniük, hogy oly nyájias feleleteket adjanak, amelyek lecsillapítják a haragot, másrészt elég erővel és bátorsággal kell bíriuk ahhoz, hogy ellentárljanak a bűnnek. A keresztyéni szeretet mellett, amely mindent eltűrés és elszív, azon jellembeli erővel kell bíriuk, amely személyes befolyásuknak bizonyos hatalmat kölcsönöz.

Sok ember nem bír jellembeli szilárdsággal. Terveiknek és szándékaiknak nincs határozott alakja és formája. Az ily embereknek kevés gyakorlati értéke van a világban. Igyekezzünk legyőzni ezen erőtlenséget és határozatlanságot. Az igazi keresztyéni jellemben van valami megfektethetlenség, amelyet semmiféle nehézség, vagy akadály sem tud elnyomni. Egy szilárd erkölcsi gerinccel, tisztasággal kell bírnunk, melyet sem hízogás, sem megvesztegetés, sem pedig megfélemlítés által sem lehet megközelíteni.

A lélek ápolása.

Isten azt akarja, hogy minden egyes alkalmat felhasználjunk, hogy magunkat munkájához alkalmassá tehessük. Az Úr elvárja tőlünk, hogy minden erőnket és képességeinket szolgálatába állítsuk s hogy munkájának nagy felelősségét és szentségét mélyen átérezzük és ébren tartzuk szívünkben.

Sokan, akik oly képességekkel vannak megáldva, hogy nagyokat művelhessenek, nagyon keveset végeznek, mert keveset kísérlelnek meg. Ezzel vannak emberek, akik minden magasabb élettel nélkül járják az élet útjait, akik nem tűznek maguk elé oly feladatokat, miknek eléréséért érdemesnek tartanak küzdeni. Ennek oka különösen abban rejlik, hogy nem tudják magukat eléggé értékelni. Krisztus végtelen árat fizetett értünk s azt akarja, hogy ezen árnak megfelelően értékeljük magunkat.

Ne elégedjétek meg azzal, hogy egy alacsony pontot érjétek el. Mi rendesen nem vagyunk azok, amik lehetnének, vagy amikké Isten akarata szerint lennünk kellene. Isten oly értelmi erővel ruházott fel bennünket, amelyet nem szabad parlagon hevertetnünk, vagy alantas földi célokra felhasználni, hanem a legfőkéletesebben ki kell őket fejleszteniük, meg kell nemesíteniük, finomítaniük s szentelniük, hogy országa építésének szolgálatába állíthassuk őket.

Senki se nyugodjék bele abba, hogy csak oly gép legyen belőle, amely

más ember akarata értelmében forogjon. Isten mindnyájunknak megadta a gondolkodás és cselekvés képességét s ha elővigyázatosan cselekszünk, ha tőle kérünk belátást és bölcsességet, akkor képesek leszünk terhek hordására is. Juttassátok Istentől nyert egyéniséteket érvényre. Ne legyetek egy másik embernek az árnyékai! Várjátok el, hogy az Ur bennetek, rajtatok és általatok dolgozzék.

Ne gondoljátok soha, hogy már eleget tanultatok s hogy alább hagyhattok fáradozásaitokban. A szellemi kincsek és képességek alapján értékelik az embert. Egész életünkön át műveljük magunkat. Mindennap tanulj s a tanultakat igyekezzetek gyakorlatilag is értékesíteni.

Gondoljátok arra, hogy bármily munkakörben forogjatok, is cselekedeteknek indokait és jellemvonásaitokat nem tudjátok soha eltitkolni. Bármily munkát végezzetek is, végezzétek azt pontosan, lelkiismeretesen, győzzétek le azon vágyat, hogy a munka könnyebb végét fogjátok meg.

Az ember ugyanazon szellemet és ugyanazon jellemet fogja egész élete által megnyilvánítani, amelyet mindennapi tevékenysége közepette nyilvánít meg. Oly embereket nem kíván Isten munkatársaivá tenni, akik egy bizonyos magas tiszttséget és magas fizetést kívánnak maguknak s akik a legkiválóbb munkásoknak akarnak feltűnni, anélkül hogy fáradságot vennének maguknak, hogy alaposan kiképezzék magukat és alaposan felkészüljenek, szorgalmas s kitarító tanulás által azon munkakörre, amelyet betölteni akarnak. Azok, akik azon törnek fejüket, hogy miképpen tájékozódhatnak meg maguknak minél több testi és szellemi munkát, nem azok a munkások, akikre Isten áldásának teljességét árasztja. Példájuk ragadós. Rendesen saját érdekük képezi mindennemű ténykedésüknek rugóját. Azok, akiket állandóan ellen kell örizni s akik csak akkor dolgoznak, ha állandóan megmutatják nekik kötelességüket, nem tartoznak azok közé, akiket jámboroknak és hiveknek lehet nevezni. Oly munkásokra van szükség, akik erélyt, becsületességet, és szorgalmat nyilatkoztatnak ki, oly emberekre, akik készek mindazt megtenni, amit meg kell tenni.

Sokan válnak erőtlenné az által, hogy a tévedésektől való félelmükben nem mernek felelősségeket magukra vállalni. Ezáltal azonban elveszítik azon gazdag tapasztalatokat, amiket csak a gyakorlat adhat az embernek, s a mit a leggondosabb nevelés s a legkitaartóbb tanulás sem nyújthat.

Legyünk mindig oly emberek, akik a körülményeket formálják, de sohasem engedje meg az ember, hogy őt formálják a körülmények. A körülményeket ragadjuk meg mint oly eszközöket, amelyek által dolgozhatunk. Mi uraljuk őket, de ne engedjük meg, hogy ők uraljanak minket.

Erőteljes emberek azok, akiknek ellentmondtak, akiket kigunyoltak és akiknek ellentálltak. Az akadályok, miket útjukba gördítettek, áldásnak bizonyultak számukra, mert mozgásba hozták energiájukat és fokozták tevékeny-

ségüket. Ezek megtanulják, hogy ne másra, hanem csak önmagukra bízzák magukat. A küzdelem és az akadályok Istenbe vetett bizalomra tanítanak bennünket s erőt, meg hatalmat fejtenek ki bennünk.

* * *

Imaóra 1920 július 17.

A szolgálatteljesítés indokai.

Krisztus nem végzett fél munkát. Nem mérte órák szerint munkáját. Idejét, lelkét szívét és erejét teljesen az emberiség megsegítésének szolgálataiba állította. Fárastó napokon át dolgozott s hosszú éjjeleken át hajította meg magát imában, hogy kegyelmet és kitartást kérjen Istentől a mind hatalmasabb munka végzéséhez. Hangos kiáltással könnyekkel küldé könyörgését a menny felé, hogy ezzel emberi természetét erősítse s az emberiség segítségével s annak minden csábításával megküzdhessen, s az emberiséget fel-emelhesse. Így szólott munkásainak: „Egy példát adtam tínktek, hogy ti is azonképen cselekedjétek, amiképen én.” Ján. 13, 15.

Pál apostol így szólott: „Krisztus szerelme kényszerít minket.” 2. Kor. 5, 14. Ez volt minden ténykedésének elve, ez képezte minden cselekvésének rugóját. Ha buzgalma a kötelességteljesítés útján egy pillanatra meg akart bénulni, ugy csak egy pillantást kellett vetnie a keresztre, hogy kedélyének és lelkesedésének derekát erővel övezze fel s tovább haladhasson fáradozatlansul a kötelességteljesítés és önmegtagadás rögzös ösvényén. A testvéreiről folytatott nagy munkában nagy mértékben bízta magát a Krisztus áldozata által megnyilatkozó szeretetre, amely mindeneket hatalmasan meggyőz és ural.

Mily komolyan és mily megkapóan hangzik kérése: „Mert ismeritek ami Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.” 2. Kor. 8, 9. Ti ismeritek azon magasságot, amelyből leszállott s azon mélységet, melybe alázatossággal leereszkedett. Rálepített az önfeláldozás ösvényére és nem hagyta azt el, amíg végül életét is nem áldozá fel. Pihenést sohasem ismert menyei trónjától a keresztségig. Annnyira szerette az emberiséget, hogy szívesen tűrt el minden gyalázatot s igazságtalanságot.

Pál felszólít bennünket, hogy minden ember, ne csak arra nézzen, ami az övé, hanem arra is, ami másé. Fil. 2, 4. Arra kér bennünket, hogy oly érzélem lakozzék bennünk, mint Jézusban. „Aki mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lévén; és mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, még pedig a keresztfának haláláig.” Fil. 2, 5—8.

Pál sok gondot fordított arra, hogy meglássuk és felismerjük Krisztus

képességét tökéletesítse. Minden kötelességét úgy teljesíti, mintha Isten előtt állna. Egyetlen kívánsága az lesz, hogy Krisztusnak tiszteletet mutasson be a hűségeseen végzett szolgálat által.

Van egy kép, amely egy fiatal tulkot ábrázol, amely egy eke és egy ollár között áll. A kép felirata a következő: „Mindentől kész. Kész arra, hogy a barázdát huzzza, s arra is, hogy az oltár tűzén, mint áldozat mutatassék be. Ily lelkület hassa át Isten minden egyes gyermekét. Legyen Isten gyermeke is kész oda menni, ahova a kötelesség szólítja, kész magát megtagadni s ha kell feláldozni, hogy ezzel is előmozdítsa a megváltó munkájának fejlődését.”

* * *

Imaóra 1920 július 31.

Egy magasabb tapasztalat.

„Maradjatok ébrenem, és én tibennetek.” Ján. 15. 4.

Naponta szükségünk van Krisztusnak egy újabb kinyilatkoztatására, egy oly mindennapi tapasztalatra, amely összhangban van tanaival. Mókunkban áll magas és szent dolgokat elérni. Isten célját az képezi, hogy állandóan haladjunk ismeretben és erényekben. A törvény az ő szavának visszhangja, amely így szól hozzánk: „Emelkedjétek magasabbra és mindig magasabbra, legyetek szentek és mindig szentebbek. Mindennap tovább haladhatunk keresztényi erényeink tökéletesítésében.”

Különösen azoknak, akik a mester szolgálatában állanak, naponként újabb, mindig gazdagabb, mélyebb és magasabb tapasztalatokra van szükségük.

Sokan azok közül, akik már tagjai Isten nagy családjának, mit sem tudnak arról, hogy mit jelent, az Ur dicsőségét szemlélni és átváltozni dicsőségéből dicsőségbe. Sok ember értelmében dereng valami Krisztus tökéletességének és fenségének sejtéséből s szívük remeg az örömtől. Ezek vágyakoznak azután, hogy mélyebben és tökéletesebben foghassák fel a Megváltó szeretetét. Táplálják ezen lelkek az Isten utáni vágyakozás minden érzését magukban. Istennek szent lelke munkálkodik azoknak szívében, akik őt munkálkodásában nem zavarják s műveli s alakítja azokat, akik magukat általa művelni és alakítani hagyják. Ápoljátok a lelki gondolatokat és a szent közösséget. Dicsősége hajnalpirkadásának csupán első sugarait szemlélni lehet még. Ha e tapasztalatok ösvényén tovább haladtok, majd tapasztalni fogjátok az irás szavát: „az igazak ösvénye olyan mint a világosság, amely mind erősebben ragyog egészen a nap teljességéig”. Példab. 4, 18.

Az Ur öröme.

„Ezeket mondom én nektek — „mondá Krisztus” — hogy az én örömem bennetek maradjon és a ti örömötok teljes legyen.” Ján. 15, 11.

önkéntes megalázkodását és megaláztatását. Meg volt róla győződve, hogy ha az emberekkel meg lehetne értetni, hogy mily áldozatokat hozott Krisztus az emberiség megváltása érdekében, úgy minden önzés eltűnne szívéből. Az apostol kijelentéseiben minden egyes pontnál szünetet tart, hogy annál tökéletesebben megérthessük azon csodálatos leereszkedést, melyet az üdvözítő tanúsított a bűnösök megmentése érdekében. Először azon magas állásra irányítja tekintetünket, melyet Krisztus a mennyei atya keblén foglalt el. Azután kinyilatkoztatja, hogy miképpen mond le minden dicsőségéről, hogy veti magát alá az emberi élet minden feltételének és törvényének, hogy vállalja magára egy közönséges szolga felelősségét s mint halad a kötelesség-teljesítés és áldozat útján hiven a legkegyetlenebb, a legrettenesebb és a legmegalázóbb halálig, — egészen a kereszt általi haláláig. Vajjon szemlélhetjük-e az isteni szeretet megnyilatkozásának ezen képét anélkül, hogy az bennünk a szeretet és hála érzelmeit ébressze fel s hogy tudatára ébresztene ez bennünket annak, hogy nem vagyunk önmagunknak tulajdonai. Egy ilyen mesternek nem szabad kényszerből, s önző indokok által készíttve dolgozni.

Nemde ti tudjátok, mondja Péter apostol, hogy nem mulandó arany, vagy ezüstön váltattatok meg. 1. Pét. 2, 18. Oh, hogy ha ez lehetséges lett volna, ha ily olcsó ára lett volna a mi megváltásunknak, mily könnyert vihette volna azt végbe az, aki így szól: „Enyém az arany és enyém az ezüst”. Agg. 2, 8. De a bűnös csak Isten fia drága vére által nyerhette el a megváltását. Azok pedig, akik távol tartják magukat Krisztus ezen csodálatos szolgálatától, mert nem tudják azt eléggé értékelni, elpusztulnak önzésükben.

A szándékok őszintesége.

Krisztus életében minden más alá volt rendelve legfőbb életfeladatának, a megváltás nagy művének. Ugyanazon odaadás, ugyanazon önmegtartózkodás, és ugyanazon áldozatkészség nyilatkozzék meg tanítványaiiban Isten szavának követeléseiről iránt.

Mindaz, aki Krisztust az ő személyes megváltója gyanánt elfogadja, epedve vágyakozik azon magas kiváltság után, hogy Istenének szolgálhasson. Ha szemlélni fogja, hogy mit tett érte Isten, úgy szíve végtelen hálával és szeretettel telik majd meg. Arra fog törekedni, hogy háláját oly módon juttassa kifejezésre, hogy minden képességét Isten szolgálatába állítja. Arra vágyakozik majd, hogy tettek által juttassa kifejezésre Krisztus és az általa oly drágán megváltott emberiség iránti szeretetét. Munka, fáradság és áldozatok után fog vágyakozni.

Isten igaz munkása mindig a lehető legjobban végzi munkáját és hajlja végre kötelességét, mert ezáltal úgy véli, hogy megdicsőíti mesterét. Eleget tesz mindenkiben Isten követelményeinek. Arra fog törekedni, hogy minden

Krisztus állandóan maga előtt látá missziója eredményeit. Földi életén, amely annyira telve volt fáradtsággal és áldozattal, csak azon tudat derült fényt, hogy áldozata nem hiábavaló. Tudta, hogy amennyiben életét eláldozza az emberiség életéért, helyreállítja az emberben Istennek képmását. Tudta, hogy ezáltal felemel bennünket a porból, hogy jellemünket a saját jellemének képmására alakítja át s megdicsőíti azt a saját dicsőségével.

Krisztus azon-munkát nézte, melyet az ő lelke végzett, nézte és meg volt elégedve. Áttekintette az örökkévalóság kiterjedését s látá azoknak boldogságát, akik az ő megálazkodása által nyerték el bűneik bocsánatát és az örök életet. Ő bűneik következtében sebezett meg s vétkeik következtében zuzatott szét. Békességük büntetése vala ő rajta és sébei által nyerték meg gyógyulást. Hallotta a megváltottak diadalkiáltását. Hallotta, amint Mózesnek és a báránynak énekét zengék. Ámbátor előbb át kellett mennie a vérkereszteségen, ámbár az ő ártatlan lelkére nehezedett a világ bűne s egy ki-mondhatatlan fájdalom árnyékolta őt be, az elkövetkezendő üdvösségre és öröme való tekintetből mégis a keresztet választá s nem törődött semmit a gyalázzal.

Ezen örömben összes követői részvélnek. Bármily nagy és dicsőségesen áll is előttünk a jövődő, ami egész örömünk nem akkor fog teljesen bekövetkezni, amikor a nagy megváltó ideje elérkezik. Hit által már most is bemehetünk ami Urunknak örömébe. Miközben a láthatatlan dolgokra s az elkövetkezendőre irányítjuk tekintetünket, tartsunk ki mi is Mózeshez hasonlóan.

A gyülekezet most egy küzdő és harcoló gyülekezet. Egy oly világgal állunk szemben, amely sötétségben van s majdnem teljesen bálványimádásba süllyedt. De eljön az a nap, midőn a küzdelmet befejezzük s a győzelmet elnyerjük. Midőn teljesezésbe megy Istennek akarata s földön úgy, miként a mennyben. A megváltottak seregei nem ismernek egyéb törvényt, csak az ég törvényét. Mindnyájan egyefélen boldog és egységes családot képeznek, mely fel lesz ruháza a dicséret és hálaadás ruhájával, — Krisztus igazságának ruhájával. Az egész kedves természet a csodálkozás és hódolat adóját fogja bemutatni Istennek. A világ elmerül a menny fényességébe. A holdfénye hasonlóná lesz a nap fényéhez, a nap fénye pedig hétszerre erősebb lesz mint manapság. Boldogságban mulnak az évek. Ezen fenséges jelenet felett újjongásba törnek ki a hajnalcsillagok s éneket zengenek Isten gyermekei, miközben Krisztus és az Atya együttesen hirdetik, hogy „többé nincs sem bűn, sem halál“.

Az eljövendő dicsőségnek ezen története, melyet Isten sajátkezűleg írt meg számunkra, legyen nagyon becses gyermekei szemében.

* * *

Imaóra 1920 augusztus 14.

Magasabb tapasztalatok.

Állj az örökkévalóság küszöbére s halljad azon kegyes fogadtatást, melyben azok részesülnek, akik Krisztusnak munkatársai valának földi életükben, akik dicsőségnek és kiváltságnak tekintették, ha az Urért szenvedtek, akik dicsőségnek és kiváltságnak tekintették, ha az Urért szenvedtek. Az angyalokkal egyetemben a Megváltó lábai elé rakják koronájukat s így szólanak: „Méltó a megöletett bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcseséget és áldást és hatalmat örökkön-örökké.“ Jel, 5, 12, 13.

Ott majd boldogan üdvözlik a megváltottak azokat, akik meghalt, hogy és bölcseséget és áldást és hatalmat örökkön-örökké. „Méltó, méltó a megváltottak Isten királyi széke köré gyűlnék, győzelmi ének tölti be a mennyet. Mindnyájan résztvesznek az újjongó énekben: „Méltó, méltó a megváltottak Isten királyi széke köré gyűlnék, győzelmi ének tölti be a mennyet. Mindnyájan résztvesznek az újjongó énekben.“

„Azután látám és ime egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számoltett bárány... aki megváltott minket Istennek.“
Lálhatott minden nemzetből és ágazatból és népből és nyelvből; és a királyi szék és a bárány előtt állanak vala fehér ruhákba öltözve és az ő kezeikben pálmaágak. És kiáltanak nagy szóval, mondván: „Az idvesség a mi Istenünké, aki a királyiszekben ül és a bárányé.“ Jel, 7, 9, 10.

„Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomoruságból és megmosták az ő ruháikat és megfehéřítették az ő ruháikat vala fehér ruhákba öltözve és az ő templomában; és aki a királyiszekben ül, kiterjeszti sátorát feléttük. Nem éheznek Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában; és aki a királyiszekben ül, kiterjeszti sátorát feléttük. Nem éheznek többé, sem nem szomjuhoznak többé; sem a nap nem tüz rájuk: „Mert a bárány, aki a királyiszeknek közepette van, legelteti őket; és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet.“ Jel, 7, 14—17. „És a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmultak.“ Jel, 21, 4.

Tartsuk állandóan szemünk előtt a láthatatlan dolgoknak ezen látomását. Ezáltal képesek leszünk az örökkévaló és időleges dolgokat valódi értékük szerint becsülni. S ez erőt és hatalmat kölcsönöz nekünk arra, hogy másokat is közelebb hozhassunk egy magasabb, egy gazdaszósabb élthez.

Az Ur öröme.

II.

Nemde így is elég nyájad
Pásztor, hagyd hát az egy juhott!
Miért is üz utána vágyad,
Bízd sorsára az állatot!

I.

Kilencvenkilenc juh legel
Fenn a mennyei réteken,
Csupán egy társuk tévedt el
S fáradtan bolyg a bérceken!

III.

De a pásztor nem nyughatott
S elhagyá nyugodt othonát,
Tövisen, szirten mosolygott
S ment keresni veszett juhát!

IV.

Tövis tépi kezét, lábát,
Sebeiből a vér csurog,
Mig meglelé vesztett juhát
.... S a jó pásztor oh mily boldog!

VI.

És a sziklahasadékból
Ujjongás dala hangzik fel,
Mire a menny országából
Angyalok visszhangja felel!

V.

Oh meg vagy hát drága juhom!
Jőjj azonnal hű keblemre!
Oh mily nagy is boldogságom...!
Jer vissza menten rétemre!

A hegyen Istennel.

Isten felszólít bennünket: „Jőjj fel hozzám a hegyre!” Mielőtt Mózes alkalmas eszközzé válhatott volna Isten kezében arra, hogy Izráelt felszabadítsa, negyven éven át kellett neki visszavonulnia a hegyek magányába. Mielőtt átadhatta volna fáraónak Isten üzenetét, az Ur angyalával beszélt az égő csipkebokornál. Mielőtt, mint népének képviselője, átvehette volna számára Isten törvényét, felszólította őt az Ur, hogy menjen fel a hegyre, ahol Istennek dicsőségét szemlélhette. Mielőtt végrehajthatta volna Isten ítéletét a bálványimádókra, a sziklahasadékba kellett rejtőznie s az Ur így szólt hozzá: „Én ki akarom... jelenteni az Ur nevét előtted”, aki „irgalmas, kegyelmes, hosszantűrő, végtelen kegyelemben és hűségben... de nem tekinthi ártatlannak a bűnöst.” 2. Móz. 33, 19; 34, 6. 7.

Mielőtt életével együtt az Izráelért hordott terhet és felelősséget is letevé, Isten felhívta őt Piszga hegyére, ahol teljes pompájában bontakozott ki előtte az ígért földjének dicsősége.

Mielőtt távoztak volna a tanítványok, hogy küldetésüknek eleget tegyenek Jézus magával vivé őket a hegyre. A pünködsi ünnep hatalmát és dicsőségét megelőzte az utolsó vacsora éjjele, a galileai hegyen való gyülekezést, majd a válás jelenete az Olajfák hegyén, hol angyalok ígérését nyerték s a közönségnek és az imának napjai.

Ha Jézus magát valamely nagy munkára készítette elő, mindannyiszor visszavonult a hegyek magányába s éjjelket töltött elmékedésben és imában. Az apostolok felavatását, a hegyi beszédet, a megdicsőülést, törvényszék ijedelmét, a keresztet, a dicsőséges feltámadást mindig az imának egy-egy jejele előzte meg.

* * *

Imaóra 1920 augusztus 28.

Az ima kiváltsága.

Nékünk is kell mindig annyi idő felett rendelkezünk, amelyet szemléldésre, imára s lelki üdülésre használhatunk fel. Nem értékeljük eléggé az imának végtelen erejét és hatalmát. Az ima és hit oly dolgokat végezhet, amit a földön semmiféle hatalomnak sem áll módjában megfenni. A legritkább esetben történik meg valakivel, hogy két ízben hasonló körülmények közé kerüljön. Mindig új jeleneteken és új próbákon kell keresztülmennünk, ahol az előbbi tapasztalatokra nem bízhatjuk magunkat teljesen. Szükségünk van állandóan azon világosságra, amely Istentől árad reánk.

Krisztus mindig üzeneteket küld azoknak, akik az ő szavára figyelnek. A halálos gyötrelmem és aggodalomnak éjjelén Getsemáné kertjében az alvó tanítványok nem hallották Jézus szavát. Csak homályos sejtelemmel bírtak az angyal jelenlétéről, s teljesen elveszítették azon bizonyosságokat és érveket, mik az előttük álló rettenetes jelenetek között erősíthették volna őket. Hasonlóképpen mulasztják el gyakran az ily áldásokat ép oly emberek, akiknek a legnagyobb szükségére lenne rája, azáltal, hogy nem igyekeznek érintkezésbe lépni Istennel.

Azon kísértések, melyeknek naponként ki vagyunk téve, feltétlenül szükségessé teszik az imát. Minden utunkon veszedelmek leselkednek ránk. Különösen azok vannak kitéve a kísértések veszedelmének, akik elhatározzák, hogy másokat is megmentenek a bűntől és kárhózzattól. A gonosszal való állandó érintkezésük közben feltétlenül szükségük van egy szilárd alapra, amelyen szilárdan állanak lábaik, s amelyről semmiféle hatalom sem taszithatja el őket. Rövidiek és határozottak azok a lépések, melyek az embereket a magasztos és szentséges ösvényekről a mélységbe vezetik. Sokszor egy pillanat alatt mennek végbe oly határozatok, melyek egy-egy ember sorsát az örökkévalóságra eldöntik. Sokszor a győzelem kivívásának elmulasztása elég ahhoz, hogy csuszamlásba hozzon bennünket az erkölcsi súlyedés lejtőjén. Egyetlen bűnös szokás, ha nem állunk néki elég korán s a kellő komolysággal ellent, elégséges ahhoz, hogy később oly vasláncokká váljék, amely az egész embert béklyókba veri.

Sokan azért veszítik el a kísértésekkel való küzdelmet, mert nem tartják állandóan lelki szemeik előtt az Urat. Ha megengedjük azt, hogy az Istennel való összeköttetésünk meglazuljon, vagy megszakadjon, akkor el távozik azonnal mellőlünk a mi oltalmunk. Minden jószándékotok együttvéve sem alkalmas arra, hogy általuk ellentállhassatok a gonosznak. Legyetek az imának férfiai és asszonyai. Legyenek imáitok komolyak, áhítatosak, kártartók és állandóak. Nem szükséges mindannyiszor térdeiteket meghajtani, ha imád-

koztok. Ápoljátok az üdvözítővel való beszélgetést, midőn egyedül vagytok a szabadban, ha az utcán jártok, vagy ha mindennapi munkáttal vagytok elfoglalva. Emeljétek fel szíveteket állandóan csendes imában s könyörögjétek segítségért, világosságért, erőért és ismeretért. Legyen minden egyes lehelletetek egy imádság!

Mint Isten munkatársainak, feladatunkat képezi, hogy mindenütt felkeressük az embereket, ahol csak vannak, bármily sűrű sötétség környezi is őket s bármily mélyre süllyedtek is a bűnbe s bármennyire beszennyezte is őket e kárhozát s romlás. Am ha észékeink e közben arra lesznek irányítva, aki ami napunk és pajzsunk, akkor a minket környező gonosz egyetlen foltot sem ejthet erkölcsünk tiszta köntösén. Midőn azon lelkek, megmentéséért könyörgünk és fáradozunk, amelyek a romlás és veszedelem szélén állanak, nem fogunk megszegyenülni. Nem szégyenülhetünk meg mindaddig, amíg bizalmunkat Istenbe vetjük. Ha Krisztus van szíviünkben, Krisztus az életünkben, nem szégyenülhetünk meg. Jelenlétének légköre irtózáttal és undorral tölti el lelkünket mindattól, ami gonosz s ami jogtalan. Lelkünk úgy lehet eggyé az övével, ha gondolataink és céljaink is azonosak lesznek.

Hit és ima által lett Jákob, ezen természeténél fogva a gyengeségnek és bűnnek embere, isteni fejedelemmé. Hasonlóképen lehettek ti is oly férfiak és nők, akik egy szentséges és némes életet élnek. Oly férfiak és nők, akiket semmiféle hatalom sem távolíthat el az igazság és jogosság útjáról. Mindnyájan meg vagyunk eléggé terhelve gonddal és kötelességgel, de minél nehezebb terhünk, annál nagyobb szükségünk van Jézusra!

* * *

Imaóra 1920 szeptember 11.

Az ima kiváltsága.

Egy komoly hibát követünk el, ha a nyilvános istentiszteletet elhanyagoljuk. Ne becsljük kevésre az istentisztelet előjogát. Egy esetben igazolt az istentiszteletről való távolmaradásunk, ha a betegeket kell ápolnunk. De vigyázzunk, nehogy hiába maradjunk távol Isten házából.

A betegek ápolásának sikere sokkal inkább függ az odaadás és önteláldozás nagyságától, mint bármely más világi foglalkozásé. Azok, akik felelősséget vállalnak magukra, szükséges, hogy oda álljanak szolgáltatelljesítés céljából, ahol a legmélyebb benyomást nyerhetik Isten lelkétől. Minél nagyobb felelősséget hárít rátko bizalmi állások, annál nagyobb legyen bennetek a vágy Isten szent lelkének segítése s igazi istenismeret után.

Mire sincs munkánkban nagyobb szükségünk, mint az Istennel való közösség gyakorlati következményeire. Mindennapi életünk által mutatásuk meg, hogy békét és nyugalmat találunk üdvözítőnkben. Ha békesége

szíviünkben székel, az arcunkról is szétsugárzik. Szavunknak meggyőző erőt fog kölcsönözni. Az Istennel való közösség megmésíti a jellemet és az életet. Az emberek felismerik rajtunk is, miként az egykori tanítványokon, hogy Jézussal voltunk. Ez oly erőt ad a munkásnak, amit semmi sem pótolhat. Nem szabad megengednie, hogy ezen erőt és hatalmat elveszítse.

Kettős életet kell élnünk... a csendes elmélkedés és a tevékenység, az áhítatos ima és a szorgos munka életét. Az az erő, melyet az Istennel való közösség nyújthat nekünk s amelyet a léleknek komoly meggondolásra és gondosságra való nevelése kiegészít, előkészít bennünket a mindennapi élet feladataira s a legnehezebb körülmények között is megőrzi lelkünknek békeségét.

Az isteni tanácsadó.

Sokan azt hiszik, hogy ha valami baj éri őket, akkor egy földi barátjukhoz kell elmenniök és neki kell elpanaszolniok bajukat, vagy nyomorukat s tőle kell segítséget kérniük. Hítetlenség tölti be ezeknek szívét a legkínosabb körülmények között is s a bajból kivezető út homályba van előttük burkolva. Holott az egész idő alatt mellettük áll az isteni tanácsadó s felhívja őket, hogy beléje helyezték bizalmukat. Jézus ez a nagy teherhordó, így szól nekik: „Jőjjetek énhozzám és én megnyugosztalak titeket.” Vajjon elforduljunk-e tőle bizonytalan emberi lényekhez, akik ép úgy függenek Istenről, mint mi magunk?

A rátko hárló munka nagyságához viszonyítva legyetek tudatában jellemetek tökéletlenségének és képességeitek fogyatékosságának. De ha oly tökéletes értelemmel bírnátok is, amilyennel emberek még sohasem ajándékoztattak meg, még sem lenne elégséges feladataitok elvégzéséhez. „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek”, mond a mi Urunk és Üdvözítőnk. Ján. 15, 5. Isten kezében van minden egyes vállalkozásunk és cselekedetünk sikere. Bármí történnék is veletek, bizzatok állandóan benne, szilárd és kitartó bizalommal.

Minden vállalkozástokhoz, melyet megkezdetek, — akár mindennapi munkátokban, akár szórakozásokat közben, akár pedig az emberekkel való érintkezésben, — fogjátok aláztos, áhítatos imával. Ezzel bizonyosságát adjátok annak, hogy tisztelitek Istent s ezért Isten is tisztelni fog benneteket. Imádkozzatok, ha gyengéeknek érzitek magatokat. Ha elvagytok csüggedve, zárjátok be ajkaitokat az emberek előtt, ne vessetek árnyékot emberfarsaitok ösvényére, s egyedül Jézus előtt öntsétek ki szíveteket. Nyujtsátok ki kezeteke segedelem után. Gyengeségetek tudatában ragadjátok meg a végtelen erőt. Fohászodjátok aláztosságért, bölcsességért, bátorságért, nagyobb hitért, hogy Isten világosságában lássatok világosságot s örömben örvendezhessetek.

* * *

Imaóra 1920 szeptember 25.

Odaadás, bizalom.

Ha megálazkodunk és szívünk szétzuzatik, akkor odaértünk, ahol Isten nekünk megnyilatkozhatik. Istennek tetszik, ha régebbi kegyelmét és áldásától lemondunk, aminek alapján még gazdagabb áldást kérünk tőle. Akik teljesen beleje helyezik bizalmukat nem csalódhatnak várakozásukban. Az Ur Jézus jól tudja, hogy mire van gyermekeinek szüksége, tudja mennyi isteni erőre van szükségünk, hogy embertársaink áldására lehessünk képesek. Istennek tetszik, hogy embertársaink áldására lehessünk képesek. Istennek tetszik, hogy embertársaink áldására lehessünk képesek. Istennek tetszik, hogy embertársaink áldására lehessünk képesek.

Kevesebb bizalmat kell önmagunk iránt táplálni és többet az Urral szemben. Legyetek tudatában annak, hogy nem a saját munkátokban foglaltok részt, hanem az Ur munkáját végeztétek. Ajánljatok fel neki akaratokat és utatokat. Ne kössetek semmiféle szerződést és ne egyezkedjétek saját énéteket. Értsétek meg, hogy mit jelent Krisztusban szabaddá lenni.

A szombati prédikációk egyszerű hallgatása, vagy a biblia olvasása, sófi versenkénti alapos magyarázata sem segíthet semmit, ha a biblia igazságait nem juttatjuk érvényre minden napi életünkben. Értelmünket, akaratunkat és hajlamunkat Isten szavának uralma alá kell hajtitanunk. Ugy a szentlélek munkája által a biblia előírásai az élet alapelveivé lesznek. Isten minden halálra és bölcsesége rendelkezésünkre áll. Csak kérnünk kell őket.

Járjatok állandóan Istennek világságában. Elmékedjétek éjjel és nappal jelleme felett. Akkor megfátjátok majd szépségeit s örülni fogtok jóságának. Szívetek izzani fog szeretetében. Felemeltétek majd, mintha Isten örök karjai hordoznának benneteket. Azon erő és világság által, melyet Isten ajándékoz nektek, sokkal hatalmasabb dolgokat vihetek véghez, mint amire gondolhattatok volna.

Maradjatok énbennem.

Krisztus megparancsolja nekünk: „Maradjatok énbennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkéhez marad; akképpen ti sem, hanem ha énbennem maradtok... Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek... Ha énbennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek amit csak akartok és meg lesz az nektek. Abban dicsőítitek meg az én atyám, hogy sok gyümölcsöt teremtetek és legyetek nekem tanítványaim... Amiképpen az atya szeretett engem, én is úgy szeretlek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben...”

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket és én

rendeltelek titeket, hogy ti elmenjétek és gyümölcsöt teremjétek és a ti gyümölcsötök megmaradjanak: hogy akármit kérjétek az atyától az én nevében, megadja nektek.“ Ján. 15, 4—16.

„Imé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szótát és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és ő velem vacsorálok és ő én velem.“ Jel. 3, 20.

„A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából és adok annak fehért kövecskét és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, akit kapja.“ Jel. 2, 17.

„Aki győz, ... annak adom a hajnalcillagot, ... és arra ráírom az én Istenemnek és az új Jeruzsálemnek nevét és az én nevémet.“ Jel. 3, 12; 2, 26, 28.

De egyet mondog nektek.

Aki Istenbe veti bizalmát, elmondhatja Pállal együtt: „Én mindent tehetek azáltal, aki engem hatalmassá tesz.“ Bármekkora és bármilyenek legyenek is a mult mulasztásai, Isten segítségével föléjük emelkedhetünk nekik. Elmondhatjuk az apostollal:

„De egyet mondog: Azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtvén, azoknak pedig, melyek előttem vannak, néki dőlvin, célegyenest igyekszem az Istennek a Jézus Krisztusban onnét felülről való elhívása jutalmára.“ Fil. 3, 14.

A magyar hetednapos adventisták nagy new-yorki konferenciája.

Huenergardt J. F. előjáró.

Nagy New-York városában az adventi munka néhány magyar nyelvű család-körében vette kezdetét, akik 1908—1909 években elsőként fogadták el az igazságot. Midőn először utaztam át New-Yorkon 1909-ben a Takoma park D. C.-ben tartott generalkonferenciára, már egy kis oly magyar csapatot találtam, amely megőrizte a szombatot. Néhanapján egy kis szobácskában tartották ezek összejöveteleiket. Schilling és egyéb testvérek vezetése alatt annyira fejlődött ez a kis csapat, hogy lassanként vagy ötvenre rugott számuk. Midőn másodszer látogattam el az 1913. évi generalkonferenciára, egy kis magyar gyülekezetet találtam néhány intelligensebb munkással az élükön, akik komoly munkát fejtettek ki New-York néhány százezernyi magyar lakossága között.

Fuchs Pál testvér rendkívül nagy szolgálatakat tesz a szombat iskolánk vezetésében és nyilvános előadásaink közben is nagy segítségünkre van. Nagy New-Yorkon kívül még rendszeres munkát végzünk Bridgeport, South Norwalk, Connecticutban. Mindezen helyeken hetenként egyszer egy nagyon jól látogatott nyilvános összejövetelünk van.

Ambátor eddigi eredményeinket számok által még nem tudjuk felüntetni mégis erősen meg vagyunk győződve, hogy Isten egy gazdag aratással fog benntünk megajándékozni ezen drága nép között is. Nagy szükségük van a mi szeretetünkre és kitartó türelmünkre s akkor bizonyosan értékelni fogják azt, amit értünk cselekedni fogunk.

Gyermek misszió-ünnepély sopronban.

Március 28-án vasárnap Isten segedelímével egy gyermek-misszióünnepélyt rendezhettünk. „Legyen szívünk vidámsággal” című énekkel és imával nyitottuk meg. Az üdvözlő költemény után Köglövits testvérnőnk vette át a szót és rövid vonásokkal az Ur Jézus Jeruzsálembe való bevonulását vázolta. Végeztül arra intett, hogy tekintve Üdvözítőnk dicsőséges megjelenésének közelségét, ami korunk ifjúságának is élénk részt kell vennie Krisztus Urunk utjának készítésében.

Ezen szavak elhangzása után szavaiát, párbeszéd és egy karének lett előadva.

Végeztül „Az egész év legszebb szaka a gyönyörű tavasz” című énekkel, imával és azon hő kivánsággal fejeztük be áldásos ünnepélyünket, hogy az Ur áldaná meg gyenge fáradozásainkat, az elhittett magnak pedig adna növekedést az Ő dicsőségére.

A befolyt és a misszióknak szánt adományok összege 35 koronát tesz ki.

Huber Lenke,
1872-b.

Kiadóhivatali jelentés.

Kedves testvérek! tudatjuk veletek, hogy az alább megjelölt bibliák, könyvek és nyomtatványok az alábbi áfakban kaphatók kiadóhivatalunkban:

Biblia 902. sz. (perl)	nyomás félvászon	—	—	K
908. „ nonpareil	javított félvászon	—	—	—
909. „	műbőr	—	—	—
910. „	„ aranymetszet	—	—	—
911. „	„ pótvászon puha	—	—	—
912. „	„ műbőr, puha	—	—	—
914. „	„ „ aranymetszet	—	—	—

Később változtak a viszonyok. Számos munkást más tartományokba helyeztek el innen. A legbefolyásosabb gyülekezeti tagok más városokba költöztek. A kis gyülekezet elvesztette a szilárd alapot, amíg belőle csak egy kicsike társaság lett. Azok, akik megmaradtak, nagyon hívségesek az üzenethez s készek arra, hogy minden tőlük telhetőt megtegyenek a munka felélesztésére.

Midőn a múlt évben Magyarországból visszatértem, azon kivánságomnak adtam kifejezést, hogy ezen nagy város magyar nyelvű lakossága között akarok dolgozni. Kivánságomnak eleget tettek. A múlt év szeptemberében nyitottuk meg otthonunkat New-Yorkban és a munka kezdetét vette. Miközben megfelelő helyiséget kerestünk, hogy a nyilvános munkát folytassuk, különböző termekben tartottunk nyilvános felolvasásokat. A magyar előjáróság megalapításánál nagyon kicsi volt e munka iránti érdeklődés, de lassanként mégis növekedik. Jóllehet különböző munkák és tevékenykedések következtében ezen város legbefolyásosabb magyar nyelvű közönségével is sikerült ismeretséget kötnöm. s azon kiváltságban részesültem az Ur által, hogy számos éven dolgozhattam magyar lelkek között, mégis nagyon sok leckét kell még megtanulnunk, amíg oly sikereket akarunk elérni, mint aminőt az Ur megígért azoknak, akik hűségesek hitükhöz.

Amerika nagy New-York városának magyar lakossága között a legfőbbben azért jöttek ebbe az országba, hogy pénzt keressenek. Vallási ügyek és kérdések irányában rendkívül csekély érdeklődést tanúsítanak. Ehhez kell még számítanunk, hogy az anyaország rendkívül gyászos állapot, a rettenetes hírek, melyek onnan, ottmaradt hozzátartozóiktól hozzájuk érkeznek, rendkívül leverőleg hatnak rájuk. Nagyon nehéz dolog, különösen az utóbbi időben, gondolkodásukat elvonni ezen szomorú tárgytól. Nagy részük egyáltalán nem gondol másra, mint arra, hogy mielőbb visszatérjen hazájába. Ezek csak muló érdeklődést tanúsítanak minden iránt, amit itt látnak és hallanak.

Mi azonban csak úgy tekintünk ezekre, mint ideiglenes jelenségekre. Mi erősen hisszük, hogy az Ur mindezek ellenére is sikerrel koronázza fáradozásainkat. Igaz, hogy tekintélyes számú közönség, köztük több család már is a legnagyobb komolysággal és buzgalommal tanulmányozza a bibliát.

Ugylátszik, hogy Izsó Margit kisasszonynak különös ajándéka van arra, hogy ezen lelkeket otthonukban meglátogassa, s nékik előadásokat tartson a jelenvaló igazságról. Isten megáldja az ő hitből fakadó fáradozását.

Vass Róza kisasszony is már több éve tevékenykedik itt. Ő oly években dolgozott itt a legnagyobb hittel és lelkesedéssel, amikor az állapotok sokkal elcsüggesztőbbek voltak, mint manapság. Isten különös adományokat adott néki bibliaiórák tartására, nyomtatványok terjesztésére és segélyforrások megnyitására, melyek a nagy adventi munka fenntartására szolgálnak. Ő egyike azoknak a fiatal hölgyeknek, akik a múlt év őszén több mint ötszáz dollárt gyűjtöttek össze az itelen misszió céljaira.

A titok felfedezve, vászonkötés	68.— K
Gondolatok Krisztus heggybeszédéről	44.—
Bibliai felolvasások	2-60
A biblia szombatja	10.—
Krisztus szentvedései	4.—
Krisztus ismét eljön	6.—
Új-testamentomi nyugalomnap	2.—
A megváltás árnyéka és lényege	2.—
Az egészség titka	2.—
A keresztyén boldog reménye	1.—
Hinni, vagy vélekedni	1.—
A holtak állapota	1.—
Karénkeskönyv (baptisták kiadása)	1.—
Adventi énekek	60.—
Utolsó üzenet, különböző bekötött évfolyamok	6.—
Igazságok kincsgyűjteménye (Az összes magyar traktátok bekötve)	28.—
Zarándok utja képekkel	28.—
Zarándok utja kép nélkül	35.—
Új-testamentom képekkel	30.—
Fali mondatok különböző árban	20.—
Falimondat: „Megemlékezél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt” előkészületben	—
Kép: „A paradicsomtól a paradicsomig” sötétnyomás	20.—
	12.—

A gyülekezeteknek és traktátégyesülteknek ajánljuk:

Gyülekezeti rend	1.— K
Szombatiskolai osztálykönyvek	6.—

Hamburgból utban vannak:

Szombatiskolai jelentési könyvek	50.— K
Traktátégyesületi jelentési könyvek	50.—
Tizedkönyvek, régi kiadás	35.—

Gyülekezeti helyiségek, vagy nyilvános előadásokra szolgáló termek számára rendkívül célszerű és szükséges:

Nagy prófétai térkép vászonlapon (Amerikából)	120.— K
---	---------

Kedves kolporteur testvéreinknek és gyülekezeti vezetőinknek!

A magyar egyesületeknek 1920 április 2—4-ig tartott bizottsági ülésén beható megbeszélés tárgyává tették a kolporteuroknak betegség esetén való támogatását s azt a következőképen szabályozták:

Az összes állandó kolporteurok tagjai lehetnek a hamburgi kolporteurok betegsegélyző pénztárának; a feltételek a következők:

Havonta előre fizetendő 10 korona tagsági-díj, amely a budapesti kiadóhivatalnak adandó át.

Betegség esetén a tagok a következő támogatásban részesülnek:

Nőtlen könyvárusítók hetenként 75.— K
Családosak hetenként 112:50 K

Segélyben csak azon könyvárusók részesülhetnek, akik a megállapított lagdíjakat pontosan és előre fizetik le. Azok, akik a tagdíjat lefizetni elmulasztják, vagy vele hátralékban vannak, elvesztik mindennemű tagsági jogukat.

A budapesti kiadóhivatal csak szükség esetén folyósíthatja a segélyt az illetékes területi előjáró és az egyesületi bizottság bealegyezésével. Különben csak a hamburgi kiadóhivatal utalványozására történhetik meg a kifizetés. Az összes kifizetések a budapesti kiadóhivatal által történnek, de csak akkor, midőn a kifizetendő, segélyösszeg nagysága a hamburgi ház által már megállapított. Ezért kérjük a k. könyvárusokat, sziveskedjenek adandó esetekben türelemmel bevárni, míg Hamburgból a segélyösszeg kiutalványozása megérkezik. Rendkívüli szükség esetén ugyanis kivételesen fogunk intézkedni.

Hogy a távollakó kolporteurok egészségi állapotát ellenőrizhessük az illető gyülekezet előjárójának, melynek területén a kolporteur lakik, minden héten egy levelezőlapon jelentést kell tenni a beteg állapotról pesti kiadóhivatalunknak.

A betegsegélyző pénztárba bármikor be lehet lépni, kilépni azonban csak a hónap végén. A befizetett járulékokat többé vissza nem adhatjuk. A betegsegélyző pénztárból való kilépést a budapesti kiadóhivatalnak írásban kell bejelenteni.

Hogy a felesleges irogatásoknak elejét vegyük, kérjük a testvéreket, sziveskedjenek jelen értesítésben mondottakat figyelmesen átolvasni.

*

Könyvárusaink szives figyelmébe!

Figyelmeztetjük a k. könyvárusító testvéreinket, hogy minden hónap végével egy kimerítő jelentést kell nekik a kolporteur vezetőhöz, Páncél Sándor testvérhez (Rakospalota, Kisfaludi-u. 4. sz.) küldeni. Nékünk is havonta jelentést kell tennünk a végzett munkáról a hamburgi kolporteur irodának, amihez a ti jelentéseitekre feltétlenül szükségünk van. Isten a rendnek Istene, aki azt kívánja, hogy a legcsekélyebb dolgokban is hűségesek legyünk, mert csak úgy bírhat ránk fontosabb dolgokat is.

Kérjük továbbá a k. kolporteurokat, vegyék tudomásul, hogy csak 5 kilós csomagokat küldhetünk. Ezért a megrendelésben állandóan megemlítendő, hogy mely iratokkal tölthetjük ki a csomagot, ugyyszintén az is, hogy ha egy vagy más irat nincs raktáron, mivel helyettesítsük azt.

Evangeliumi munkás.

„Mindenk az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint”. 1. Kor. 3, 8.
XIII. évfolyam. Budapest, 1920. 4. szám.
Megjelenik minden negyedévben.

Missióprogram 1920. IV. évnegyedére.

Misszióra 1920 október 2.
Jézus követése a végidőben.
1. A hívőknek mily osztályát mutatja be nekünk a Jel. 14, 1.? Isten gyermekeit az utolsó időkben. — Mi manapság ezen időben élünk. Máté 24, 33.
2. Mit mond az Írás, hogyan követik ezek Jézust? Jel. 14, 4. A kik követik a Bárányt, „valahová megy.”
3. Hogyan nevezeték itt Jézus? Jel. 14, 4. Ha Jézus ezen helyen Bárány-nak nevezetik, ez annyit jelent, hogy ezen szentek Jézust az Ő bárányter-mészetében, szelídségben és alázatos-ságban követték. Fil. 2, 5—8.
4. Hova követik őt? Jel. 14, 4. Mindenhova, vagyis „bárhova, ahova csak megy.” Ján. 12, 26.
5. Hogyan lehetséges Jézust minden-hova követni? 1. Pét. 2, 21. Hogy ha hiven figyelünk lábnyomaira s azokon haladunk.
6. Hova vezet utunk, ha hiven követ-lük nyomdokaít? Luk. 19, 10. Az elve-szettekhez. — Ha mindenhova utána megyünk, ahova csak megy, úgy utunk az elveszettekhez vezet!

7. Mért jött alá Jézus a földre? Luk. 33; Zsolt. 37, 19; 91, 1—4; Róm. 8, 18.
19, 10. Hogy megkeresse az elve-szettek.
8. Hova kell ezért nekünk Őt követ-nünk? Luk, 19, 10; Ján. 17, 18. Ha mindenhova követjük ahova csak megy, akkor követni fogjuk annak keresésében is, ami elveszett. Jézus kijelentette tanítványairól, hogy amiképen Te küld-tél engem, úgy küldöm én is őket, ami annyit jelent, hogy Krisztus tanítványai-nak ugyanazon hivatást kell teljesíteni e világon az elveszettekkel szemben, mint amelyet maga Krisztus végzett. Az üdvözülteknek 144 ezer lelket szárn-láló seregéhez csak azok tartozhatnak, akik a Bárányt mindenhova követik, ahova az megy. A 144 ezer minden tagja tehát Istennek egy egy követe.

9. Különösen mily embereket kereset meg az Üdvözítő? Máté 11, 28. Az elfá-radtakat és megterhelteket.
10. Miben áll főképen az utolsó idő-terhe és szenvedése? Luk. 21, 34. Máté 24, 7. 8. A táplálék megszerzése, betegségek. Máté 24, 12. A bűnnek terhe és igazságtalanságok.
11. Mily vigaszt nyújthatnak manapság Krisztus követői az elfáradtaknak és meg-terhelteknek? Máté 11, 28—30. 6, 32.

24
A mai rendkívüli papírdrágaság mellett, annak ellenére, hogy nyomdánk van, mégsem tudunk azonnal minden kifogyott nyomtatványt pótolni, hanem várunk kell addig, amíg olcsóbb papírt tudunk beszerezni, hogy a könyvek árusítását a mai nehéz viszonyok mellett is lehetővé teheszük.

*
Meghívó a nyári konferenciára.

Vezető testvéreink értesítése értelmében az ez évi nyári konferenciánk jul. 13—15-én Békésgyulán lesz megtartva. Ez alkalomra Amerikából, Német-országból és Ausztriából várunk testvéreket. Jelen lesznek a magyar munka-területek összes munkásai is, akik Isten igéjével s saját tapasztalataikkal szívesen szolgálnak.

Külön összejöveteleket és értekezleteket tartanak a könyvtárak is, amiért kérjük a könyvtárosító testvéreket, ugyszintén azokat, akik könyvtárakot kívánna lenni, hogy minél számosabban szíveskedjenek ez alkalommal ott megjelenni. A jó Isten áldása sem fog bizonyára hiányozni.

A kiadóhivatal.

Nyugtázások.

A magyar misszió részére adakoztak **Kapósvártól**: Schüller György 20 K, Seltenheim Katarina 20 K, Figelmanné 10 K, Tóth Györgyné 10 K, Bognár Béla 20 K, Stadler János 10 K, Pete Kálmán 10 K, és Häuser Ferenc 10 K. **Szentjakabról**: Dr. Thierry Zsigmond 30 K, Mester Ferenc 20 K, Bognár János 10 K, Fieggerman Józsefné 10 K. **Kecskemétről**: Józsa Amália 10 K. **Budapestről**: Pleiner G. 23-10 K. **Szegedről**: Szűcs Ferenc 20 K. **Csongrádról**: Borbás István 55-50 K

„EVANGELIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadója:
A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala Budapest.

Szerkesztőségi bizottság:

Mincz A., Zeiner A., Balázs S.

Felolós szerkesztő: **Balázs Géza.**

Nyomatás: „Advent” nyomda Újpest.